

(६, २, २, २२) यत० ब्रा० वचनात् । उखा चोपलक्षणम्
 खपाटाद्यायत्त सन्निध्यतएव ततश्चालरात्रे तस्या अपि
 प्रयोक्तृत्वम् । सम्प्रदायस्तु फाल्गुनकृष्णाष्टम्याम् कर्कः
 “आह्वनीयस्य पुरस्तात्तया चतुरश्रे श्वभ्ये मृत्पिण्ड-
 मवदधाति भूमिसमम्” २४० । “भूमिसममन्तूनान-
 तिरिक्तम्” क० । “पिण्डमपरेण व्यध्वे वल्मीकवपां छिद्रां
 निदधाति” २४० । “पिण्डाह्वनीययोर्व्यध्वे अर्धपथे” क० ।
 “व्यध्वे पिण्डाह्वनीययोर्मध्ये, वल्मीकवपाम् उपदो-
 काकृतस्य मृद्वयस्य वपामिव वपाम् व्यन्तःपुटां छिद्रां छिद्र-
 संयुक्तम्” संप० । “आह्वनीयं दक्षिणेन तिष्ठन्मुञ्ज-
 पञ्चाङ्गीवङ्गाक्षिठन्ति प्राञ्चोऽश्वगर्दभाजाः पूर्वापरा रास-
 भोमध्येऽश्वपूर्वाः” ४४० । “आह्वनीयस्य दक्षिणतः
 तिष्ठद्भिर्मुञ्जमयीभिः पञ्चाङ्गीभिः पञ्चाङ्गो सुसरिकाः
 ताभिर्वङ्गाक्षिठन्ति प्राञ्चुखाः अश्वगर्दभाजाः पूर्वापर-
 रोत्वा रासभोमध्येऽश्वपूर्वाः” क० । “उत्तरत आह्वनी-
 यसारलिमात्र उभयतस्त्रीणां वैश्वी सुषिराभिः कल्मा-
 षभावेऽकल्माषी प्रादेशमात्ररलिमात्री वा” ५४० । “आ-
 नन्त्यात्पशूनामुत्तरतो मा भूदित्याह्वनीयमङ्गणम्” क० ।
 “परिपाकवशात्कर्तुरा” संप० । “हिरण्यमीमेके” ६४० ।
 “एके आचार्या इच्छन्ति, अतश्च विकल्पः” क० । “अष्ट-
 महीतं जुहोति संततमुदमृच्छन् युञ्जान इति (११, १)
 ७४० । “अष्टमहीतमावृष्टव्यं संततं जुहोति” क० ।
 “देवस्य त्वेति (११, १) अभिनादाय “हस्त आधातेत्येनाम-
 भिमन्त्रयते” । (११, ११) ८४० । “अश्वमर्तौ च प्रलुचं
 प्रहर्तुं युञ्जायां योगे-योग इति (११, १२, १४) ९४० ।
 “अभिमन्त्रयते” क० । “अनुपस्पृशन्तुक्रमयत्येनान्
 प्राचः प्रतिमन्त्रं प्रहर्तुं कुर्वन्ति” पृथिव्याः सधस्यादिति”
 (११, १५, १६) १०४० । “अग्निं पुं ज्वलत्सु पिण्डं
 गच्छन्त्यग्निं पुरीषमिति” (११, १६) । (६, १, ११)
 यत० ब्रा० ११४० । “दक्षिणतश्च पश्यो युगपत्”
 १२४० । “गच्छतां च दक्षिणतः पश्यः, उत्तरतश्च
 पुरुषाः युगपद्भनं कुर्वन्ति” क० । “अनङ्गा पुरुषमीक्षते
 देवपितृभनव्यानर्थकमग्निं पुरीषमिति” । (११, १६)
 १२४० । “यो देवादीन्नावति स देवपितृभनव्यान्-
 नः” क० । “वल्मीकवपामादाय छिद्रेण पिण्डपील-
 तेऽन्वमिरिति” (११, १७) १३४० । “इहा निदधात्येनाम् ।
 १५४० । “वल्मीकवपाम्” क० । “आगत्येनाभिमन्त्रयते-
 षम्” (११, २८) १६४० । “आक्रम्येत्येनेन (११, १८)

पिण्डमधिष्ठापयति” १७४० । “एनेनेत्यन्तोऽभिधीयते”
 क० । “दौक्ष इति (११, २०) पृष्ठस्योपरि पाणिं धारयन्-
 तुपस्पृशन्तुक्रामेत्युक्रामयति (११, २१) १८४० ।
 “अश्वम्” क० । “उदकमीदित्यभिमन्त्रयते (११, २२) १९४० ।
 “अश्वमेव” क० । “आह्वनीयवत् स्थापयति पिण्डस्य”
 २०४० । “पशून्” क० । “उपविश्य मृदमभिजुहोत्या
 त्वा जिघर्षीति (११, २३) ‘व्यतिषक्ताभ्यामृग्भ्यामाहुतो
 (११, २३, २३) सुवेणाश्वपदे” २१४० । “मृत्-
 संस्कारत्वादुपविश्येत्युच्यते, व्यतिषक्त्व एकस्याः पूर्वाध
 इतरार्धः इतरयोरप्येवमेव” क० । “अभ्या पिण्डं त्रिः
 परिलिखति परि वाजपतिरिति (११, २५, २७) बह्वि-
 र्बह्विरुत्तरयोस्तथाभ्या पिण्डं खनति देवस्य त्वेति
 (११, २८) २२४० । “अभियक्ष्यमभ्यन्तरनिष्ठवर्धम्
 तथा चाह ‘वत् स वैष्वयभिरुत्सीदतीति” (६, ५-
 ४, १ यत० ब्रा० उत्तरया परया ऋचा पूर्वलिखिता-
 द्वह्विर्बह्विर्वाह्यपदे परि लिखति” । क० । “कृष्णाजिनमा-
 स्तीर्योत्तरतस्तस्मिन् पुष्करपर्णमपां पृष्ठमिति” (११, २९)
 २३४० । “तस्मिन्कृष्णाजिने” क० । “विमाच्छेत्तद्वि-
 इति (११, २९) २४४० । “पुष्करपर्णम्” क० । “आ-
 जभत उभे शर्म च स्थदति” (११, ३०, ३१) २५४० । “उभे
 कृष्णाजिनपुष्करपर्णे, शक्यत्वाच्च युगपदालम्बनम्”
 क० । “पिण्डं पुरीषोऽसीति (११, ३२) २६४० ।
 ‘आलभते” क० । “पाणिभ्यां परितःकृत्वालेन दक्षिणोत्त-
 राभ्यां दक्षिणः साभिस्तामग्नदिति” (११, ३२, ३८) ।
 षड्भिः सर्वं सकृद्वत्वा” २७४० । “यक्षणे मन्त्रः ‘अष्टैर्न
 परितःकृष्यातीति” यत० ब्रा० (६, ३, २, २) वचनात्” क०
 इति द्वितीया कण्डिका ।

“पुष्करपर्णे निदधाति” १४० । “अपः श्वभ्योऽपनयत्यपो
 देवीरिति (११, ३८) २४० । “श्वभ्यः पिण्डावटः” क० ।
 सं तदिति (११, ३९) वा तमपक्षिपति” २५० । “श्वभ्य-
 एव” क० । “अनामिकया संवपति पुरस्तात्तयाह्विण्यत
 उत्तरतश्च” ४४० । “संवापचावटे पुरीषस्य” क० ।
 “आसीर्थयोरनानुवृत्त्याति सुजात इति” (११, ४०)
 ५४० । “असीर्थयोः कृष्णाजिनपलायपणयोः” क० ।
 “वस्त्रनायोभयोः प्रान्तान् सर्वत ऊर्ध्वान् करोति” ४५० ।
 “तिष्ठता संप्रयोज्जोषोपनक्षति वासोव्यग्नदिति । (११, ४०)
 ६४० । “उदुहृतीताननान्” क० । “उत्तिष्ठति पिण्ड-
 मादावोड विधेति” (११, ४१) ७४० । “ऊर्ध्वगाडः